

Publicerad 2015-09-29 21:55 av AmandaSvalberg

Ang, våren 2015

Arytmi

Du slutar kl. 17 och det är klart att maten står på bordet när du kommer hem, det lovar jag.

Visst, du ska åka från Fårösund och det brukar ta en timme men jag är inte speciellt hungrig nu ändå, jag kan äta en smörgås så länge bara jag får äta middag med dig sedan.

18.15 du måste jobba över. Jag drar folie över din tallrik och äter mitt eget i soffan. Det gör ingenting, det är ändå jättemycket bra på TV ikväll. Reprisen av Svenska Hollywoodfruar till exempel.

Jag passar på att plocka ihop tvätten som du lagt på golvet innan jag lägger mig. Det är klart att jag skulle föredra att du la kläderna i tvättkorgen när de var smutsiga men jag vet att du är tankspridd och jag vet att inte alla kan vara så pedantiska som jag är.

00.32 vaknar jag av att du snarkar bredvid. Jag kryper närmre intill. Dina jeans är hårda och kalla men det är okej för jag vet ju att någonstans där under är du och du är mjuk och varm. Du går till jobbet dagen därpå med udda strumpor för jag har inte hunnit para ihop dem efter tvätten. Jag ber om ursäkt du säger att det inte är hela världen och jag får en puss på pannan.

Det är okej att du inte har tid just nu. Det är okej att du måste jobba och det är okej att du inte orkar prata när du kommer hem för jag vet

att du är en snäll kille och såna växer ju inte på träd.

Jag vet att du tycker att det är orättvist att grabbarna på bensinmacken tittar snett på dig när du har nagellack och jag vet att du blir avundsjuk på mig för att jag kan bära klänning hur som helst. Du är så himla öppensinnad, du vet vad feminism innebär och du föraktar könsroller.

Men det är klart att jag skulle föredra att du la kläderna i tvättkorgen när de blev smutsiga.

Jag vet att jag ska ha två söner; Valentin och Konstantin. Men du är inte redo för barn än, du ska ju faktiskt bara fylla 45. Fast min livmoder skriker äter jag mina p-piller för man vill ju inte avla på någon som inte är redo

hormonerna gör mig tjock och du slutar röra vid mig.

Men det är okej, du blev väl tillsammans med en 23 år yngre tjej av en anledning. Och kan jag inte upprätthålla det som var får jag väl skylla mig själv för du gick inte med på att älska en tjockis.

Du jobbar sent igen och jag kanske betar mig lite galet och skickar 14 sms utan svar när jag hittar mörka lockiga hårstrån i våra sängkläder. Du svarar tillslut att jag betar mig som ett psykfall. Du har nog rätt, för vi vet ju båda två att jag har bipolär sjukdom och borde läggas in på psyk

jag läggs in på psyk.

Du kommer förbi med kläder, sitter på en stol mittemot min säng, tar en kopp kaffe men du måste åka sedan. Och jag måste väl förstå, du har ju så himla mycket på jobbet. Jag är inlåst i dagar och tänker att jag hoppas att du lagt den smutsiga tvätten i tvättkorgen när jag kommer hem.

Det borde du väl ändå gjort. Du är ju en snäll kille, och sådana växer ju inte på träd.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren AmandaSvalberg med Poeter.se id #33026 innehar upphovsrätten